

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευσταθία Δάφα, Πρωτόδικη, την οποία όρισε η Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Λαμίας Πρόεδρος Πρωτοδικών και από τη Γραμματέα Ευαγγελία Κάλτσα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 1η Οκτωβρίου 2015, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και διακριτικό τίτλο «... Α.Ε.» που εδρεύει στη Δημοτική Κοινότητα Λαμιέων, της ομώνυμης δημοτικής ενότητας και Δήμου, στη θέση «...», νόμιμα εκπροσωπούμενης, με την ιδιότητά της ως καθολική διαδόχου της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «... Ε.Π.Ε.», η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Κωνσταντίνου Μπαρούτα.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ» που εδρεύει στη Λαμία , νόμιμα εκπροσωπούμενου, το οποίο παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Οδυσσέα Γκορίτσα.

Η ενάγουσα εταιρεία ζητεί να γίνει δεκτή η από 03.06.2015 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης Δικογράφου ..., προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτές.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Επειδή, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπάγγελτα την ακυρότητα από την έλλειψη του τύπου, γιατί οι διατάξεις περί τύπου είναι δημόσιας τάξης (ΑΠ 379/1975 ΝοΒ 23. 1154, , ΠΠρΘεσ12582/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, κατά το άρθρο 1 του ν. 2286/1995, οι συμβάσεις από επαχθή αιτία για την προμήθεια αγαθών που ενεργούνται από φορείς του δημόσιου τομέα, στον οποίο περιλαμβάνονται και τα Ν.Π.Δ.Δ., οφείλουν να καταρτίζονται εγγράφως, η δε διαδικασία τους ρυθμίζεται ήδη από το π.δ/γμα 118/2007, που αντικατέστησε το π.δ/γμα 394/1996. Γενικότερα ορίζεται με τις διατάξεις του άρθρ. 41 του ν.δ/τος 496/1974 "περί Κώδικος Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ." ότι κάθε σύμβαση για λογαριασμό Ν.Π.Δ.Δ., που έχει αντικείμενο άνω των 10.000 δραχμών [και ήδη κατά την υπ' αριθ. 2/59649/0026/2001 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών (ΦΕΚ Β1427/2001) 2.500 ευρώ] ή δημιουργεί υποχρεώσεις διάρκειας, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, υποβάλλεται στον τύπο του ιδιωτικού εγγράφου, η πρόταση όμως για την κατάρτιση της σύμβασης και η αποδοχή της μπορούν να γίνουν και με χωριστά έγγραφα, αίρεται δε η ακυρότητα που προκαλείται από την έλλειψη έγγραφης αποδοχής, αν εκπληρωθεί η σύμβαση. Από τις διατάξεις αυτές, που αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση του γενικότερου συμφέροντος και συνεπώς δεν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρ. 4§1 και 20 §1 του Συντάγματος ούτε προς αυτές του άρθρ. 1§1 του από 20.3.1952 Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (ΑΠ 1372/2012), συνάγεται, σε συνδυασμό και με τις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρ. 84 του ν.δ/τος 321/1969 "περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού" και ήδη με τις διατάξεις του άρθρ. 80 του μεταγενέστερου ν. 2362/1995 "περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού" (που αντικατέστησε το προηγούμενο ν.δ/γμα), ότι ο τύπος του ιδιωτικού εγγράφου, που απαιτείται για τις καταρτιζόμενες για λογαριασμό Ν.Π.Δ.Δ. ή αναλόγως ΥΓ"Α

Δημοσίου ως άνω συμβάσεις, είναι συστατικός και όχι αποδεικτικός, γι' αυτό και η ελλειμμή του καθιστά κατά τα άρθρ. 158 και 159§1 του ΑΚ άκυρη τη σύμβαση, με συνέπεια να θεωρείται αυτή κατά το άρθρ. 180 του ίδιου Κώδικα ως μη γενόμενη, αίρεται δε η ακυρότητα σε περίπτωση εκτέλεσης της σύμβασης μόνον όταν για τη σύμβαση προηγήθηκε χωριστή έγγραφη πρόταση, χωρίς να επακολουθήσει και έγγραφη αποδοχή, όχι όμως και όταν δεν τηρήθηκε καθόλου ο έγγραφος τύπος για την πρόταση και την αποδοχή (ΟΛΑΠ 862/1984, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 766/2014, 1462/2012, 1057/2011, 1135/2010, 1161/2009, 1694/2009, 181/2004).

II. Εξάλλου, η διάταξη του άρθρ. 7 § 2 του ν.δ/τος 496/1974, που είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ (ΟΛΑΠ 3/2006, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 2/2014, ΑΠ 634/2013, ΑΠ 1917/2007), ορίζει ότι ο νόμιμος και ο τόκος υπερημερίας για κάθε οφειλή Ν.Π.Δ.Δ. είναι 6% ετησίως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με σύμβαση ή ειδικό νόμο, αρχίζει δε από την επίδοση σχετικής αγωγής. Με ειδικό νόμο και συγκεκριμένα με το π.δ/γμα 166/2003, με το οποίο ενσωματώθηκε από 5.6.2003 στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2000/35 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29.6.2000, ορίζεται διαφορετικά ο τόκος για οφειλές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής από εμπορική συναλλαγή, δηλαδή συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών, η οποία συνεπάγεται την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής (άρθρ. 1 - 3 π.δ/τος 166/2003). Έτσι, κατά το άρθρ. 4§2 του ως άνω π.δ/τος, που ήδη καταργήθηκε με την υποπαράγραφο Ζ.14 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013, αλλά οι διατάξεις του παρέμειναν σε ισχύ για τις συμβάσεις που υπογράφηκαν κατά τη διάρκεια της ισχύος του, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι αν δεν συμφωνήθηκε ορισμένη ημέρα ή προθεσμία πληρωμής της αμοιβής, ο οφειλέτης γίνεται υπερήμερος χωρίς να απαιτείται όχληση και οφείλει τόκους, στην περίπτωση ειδικότερα που παρέλαβε το τιμολόγιο μέχρι το χρόνο της παραλαβής των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών ή μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας αποδοχής ή ελέγχου των παραλαμβανόμενων αγαθών ή υπηρεσιών, εφόσον βέβαια προβλέπεται τέτοια διαδικασία, μόλις περάσουν 30 ημέρες από την παραλαβή των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών ή από την ολοκλήρωση της διαδικασίας αποδοχής ή ελέγχου των παραλαμβανόμενων αγαθών ή υπηρεσιών, ενώ αν πρόκειται για συμβάσεις μεταξύ επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών η προθεσμία των 30 ημερών αυξάνεται σε 60 ημέρες [ΑΠ 430/2015, ΑΠ 766/2014]. Ήτοι, από την προαναφερόμενη διάταξη συνάγεται ότι για τις οφειλές νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, από εμπορική

συναλλαγή με επιχείρηση που του παρέδωσε αγαθά ή υπηρεσίες έναντι αμοιβής, σε, εκτέλεση σύμβασης που καταρτίστηκε μετά την 05-6-2003, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του ΠΔ 166/2003 και πριν, από την ισχύ του Ν. 4152/2013 (16-03-2013) που κατάργησε το άρθρο 4 παρ. 2 του π.δ. 166/2003 (άρθρο 1 παρ. Ζ, υποπαρ. Ζ.14 του Ν. 4152/2013), το νομικό πρόσωπο, καθίσταται υπερήμερο και οφείλει τόκους υπερημερίας εξήντα ημέρες μετά την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών ή υπηρεσιών, και όχι από την επίδοση (καταψηφιστική) αγωγής, το οφειλόμενο δε ποσοστό τόκου ορίζεται στο ίδιο ΠΔ (ΟλΑΠ 10/2013, ΑΠ 766/2014, ΑΠ 323/2014 δημοσιευμένες στη "ΝΟΜΟΣ"). Το ανωτέρω ειδικό επιτόκιο του Π.Δ. 166/2003 προϋποθέτει νόμιμη σύμβαση, που καταρτίζεται εγγράφως και με τις εγγυήσεις που παρέχουν οι λαμβανόμενες αυτεπαγγέλτως υπόψη δημοσίας τάξεως διατάξεις του Π.Δ. 394/1996 περί «Του Κανονισμού Προμηθειών του Δημοσίου» (πρβλ. ολΑΠ 862/1984 ΝοΒ 1985.80) για τις εξυπηρετούσες το δημόσιο και γενικό συμφέρον δημόσιες αρχές. Αντίθετα, αν η κύρια αξίωση των δανειστών στηρίζεται στον αδικαιολόγητο πλουτισμό, το ύψος του επιτοκίου υπερημερίας και ο χρόνος έναρξης της τελευταίας καθορίζεται αποκλειστικά από τη διάταξη του άρθρου 7 § 2 του Ν.Δ. 496/1974 (Εφ. Αθ. 700/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Εφ.ΑΘ. 2422/2012 ΔΕΕ 2012.1015, ΠΠΑΘ 3885/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και συνεπώς δεν αρκεί εξώδικη όχληση του δανειστή, ούτε, κατά μείζονα λόγο, παρέλευση της δήλης ημέρας πληρωμής της κύριας οφειλής, ακόμη και αν έχει συμφωνηθεί, αλλά απαιτείται να γίνει επίδοση της σχετικής περί αυτής αγωγής, η οποία και μόνο, ως διαδικαστική πράξη, συνεπάγεται την τοκογονία των ληξιπρόθεσμων χρεών τους (ΑΠ 1362/2013, ΑΠ 2259/2013, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

III. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 17 του ν. 2145/1993, τα πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια, όταν δικάζουν αγωγές που στρέφονται κατά ΝΠΔΔ και εγείρουν από οποιονδήποτε γενεσιουργό λόγο αξιώσεις που συνδέονται με δαπάνες τους, οι οποίες υπόκεινται στον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 19 επ. του π.δ. 774/1980 - Οργανισμός Ελεγκτικού Συνεδρίου), δεν εκδίδουν οριστική απόφαση, αν δεν προσάγεται, για μεν την περίπτωση που έχει αποφανθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο, η οικεία πράξη του αρμόδιου τμήματός του, για δε την περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί ή εκκρεμεί στο τμήμα τέτοια υπόθεση, σχετική βεβαίωση του γραμματέα αυτού, διατάσσουν δε αυτεπαγγέλτως την προσαγωγή από το παριστάμενο ΝΠΔΔ ή τον ενδιαφερόμενο ή, εφόσον απολείπονται, την αποστολή από το Ελεγκτικό Συνέδριο της πράξεως του τμήματός του ή βεβαιώσεως του

γρσμμστέα του. Σε περίπτωση μη προσαγωγής των ανωτέρω εγγράφων, το δικαστήριο που δικάζει μια τέτοια αγωγή, διατάσσει την αναστολή εκδόσεως οριστικής αποφάσεως, μέχρις ότου προσκομισθούν τα έγγραφα αυτά (βλ. ΑΠ 457/2007 ΝοΒ 2007.1650, ΑΠ 1179/1999 ΔΕΝ 2000.389). Ο προληπτικός έλεγχος δαπανών των ΝΠΔΔ προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 27 §§ 1-2 του ν. 2362/1995 «περί Δημοσίου Λογιστικού», 16 του ν.δ. 496/1974 «περί Λογιστικού των ΝΠΔΔ», 1,17 και 18 του ν.δ. 1265/1972 και 17,18,19, 21 του π.δ. 774/1980 (ήδη δε με το άρθρο 1 § 1 σ' ü του π.δ. 136/2011, ως προς τα ΝΠΔΔ οι υποκείμενες σε έλεγχο δαπάνες, ανά χρηματικό ένταλμα, πρέπει να υπερβαίνουν τα 10.000 ευρώ). Κατά το άρθρο 17 § 1 β' του π.δ. 774/1980, ο προληπτικός έλεγχος των χρηματικών ενταλμάτων των δαπανών γίνεται *«επί τω τέλει της βεβαιώσεως ότι υπάρχει δια ταύτας νομίμως κεχορηγημένη πίστωση και ότι, κατά την πραγματοποίησιν τούτων, ετηρήθησαν αι διατάξεις του κωδικός περί δημοσίου λογιστικού και παντός άλλου νόμου ή διατάγματος ή κανονιστικής αποφάσεως»*. Όμως, στην περίπτωση που η δαπάνη του ΝΠΔΔ πηγάζει από άκυρη σύμβαση, δεν υπάρχει έδαφος διενέργειας προληπτικού ελέγχου της δαπάνης αυτής από το Ελεγκτικό Συνέδριο σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, διότι επί οφειλής του ΝΠΔΔ με βάση τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού λόγω ακυρότητας της καταρτισθείσας συμβάσεως, δεν είναι νοητή η ύπαρξη προϋφιστάμενης χορηγημένης πίστωσης, ούτε και η τήρηση των διατάξεων περί δημοσίου λογιστικού και των λοιπών συναφών διατάξεων, αφού σε τέτοια περίπτωση θα υπήρχε έγκυρη σύμβαση και όχι άκυρη, με συνέπεια να μην είχε γεννηθεί εξαιτίας της ακυρότητας αυτής ενοχή από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Έτσι, στην περίπτωση αυτή δεν έχει υποχρέωση και το δικαστήριο από την ως άνω διάταξη του άρθρου 17 του ν. 2145/1993 να αναστείλει την έκδοση της οριστικής του απόφασης, μέχρις ότου προσκομισθεί είτε πράξη του οικείου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι επιλήφθηκε του αντίστοιχου προληπτικού ελέγχου, είτε βεβαίωση του γραμματέα του ότι δεν έχει υποβληθεί τέτοια υπόθεση σε αυτό ή ότι εκκρεμεί τέτοιος έλεγχος (ΕφΑΘ 1781/2012, Πολ.Πρ.ΑΘ. 3885/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή της, όπως παραδεκτά συμπληρώθηκε, κατ' αρθρ. 224 ΚΠολΔ, με τις προτάσεις της και με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι στο πλαίσιο της εμπορικής της δραστηριότητας, συνήψε με το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΛΑΜΙΕΩΝ» την αναφερόμενη στην αγωγή σύμβαση για την προμήθεια καυσίμων που θα κάλυπτε τις

ανάγκες των αθλητικών χώρων του Δήμου, καθώς και των υπηρεσιών του τελευταίου σε καύσιμα, μέχρι την 31*1.12.2013 ή μέχρι εξαντλήσεως των ποσοτήτων της μελέτης. Ότι ακολούθως, δυνάμει διαδοχικών συμβάσεων πώλησης, συμφώνησε με το εναγόμενο νομικό πρόσωπο την προμήθεια πετρελαίου θέρμανσης για την κάλυψη των κτιριακών εγκαταστάσεων του τελευταίου, για τη χειμερινή περίοδο 2014 - 2015. Ότι σε εκτέλεση της ανωτέρω συμφωνίας πώλησε και παρέδωσε στο εναγόμενο, από τις 17.12.2014 μέχρι τις 29.04.2015, ημερομηνία έκδοσης των τελευταίων τιμολογίων, τις λεπτομερώς περιγραφόμενες στην αγωγή ποσότητες καυσίμων, για τις οποίες εκδόθηκαν τα αναφερόμενα στην αγωγή τιμολόγια και δελτία αποστολής, έναντι του αναγραφόμενου στην αγωγή τιμήματος, το συνολικό ύψος του οποίου ανέρχεται στο ποσό των 84.327,53 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. Ότι το εναγόμενο, με τα αναφερόμενα στην αγωγή πρακτικά συνεδρίασης γενικής συνέλευσης του ενέκρινε τις σχετικές δαπάνες που αφορούσαν στην προμήθεια πετρελαίου θέρμανσης, ενώ με τις αναφερόμενες αποφάσεις του Προέδρου του ενέκρινε την δέσμευση πίστωσης των αντίστοιχων ισόποσων δαπανών. Ότι ενώ το εναγόμενο νομικό πρόσωπο παρέλαβε τις ποσότητες πετρελαίου θέρμανσης, αναγνωρίζοντας, με την παραλαβή αυτή και την υπογραφή από τους προστηθέντες του, του αντίστοιχου παραστατικού - δελτίου αποστολής, την οφειλή του, δεν της κατέβαλε το ανωτέρω ποσό, παρά τις οχλήσεις της και μεταξύ αυτών την κοινοποίηση εξώδικης διαμαρτυρίας της, με την οποία του έταξε πενήνήμερη προθεσμία καταβολής του. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να υποχρεωθεί το εναγόμενο νομικό πρόσωπο να του καταβάλει το ανωτέρω ποσό, επικουρικά δε, για την περίπτωση που οι προφορικά καταρτισθείσες συμβάσεις πώλησης κριθούν άκυρες λόγω μη τήρησης του εγγράφου τύπου, να του καταβάλει αυτό, σύμφωνα με τις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, καθόσον κατέστη αδικαιολόγητα πλουσιότερο σε βάρος της περιουσίας της, αποφεύγοντας ισόποση δαπάνη για τις ίδιες πωλήσεις σε οποιονδήποτε άλλο τρίτο προμηθευτή, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από τις 25.05.2015, ήτοι την επομένη της παρέλευσης της προθεσμίας την οποία του έταξε με την αναφερόμενη στην αγωγή εξώδικη διαμαρτυρία της. Η υπό κρίση αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες επιβαρύνσεις (βλ. το υπ' αριθμ.

διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Λαμίας), αρμοδίως καθ' ύλη εισάγεται στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 7,14 παρ. 2 ΚΠολΔ) για να δικαστεί κατά την τακτική διαδικασία, είναι δε ορισμένη, απορριπτομένου του αντιθέτου ισχυρισμού

του εναγόμενου ως προς την επικουρική αυτής βάση, καθώς ειδικά για την τελευταία η ενάγουσα όχι μόνο επικαλείται την ακυρότητα της σύμβασης, αρκούντος του γεγονότος τούτου για την πληρότητα της, ως επικουρικώς ασκηθείσας (βλ. ΑΠ 766/2014, ΑΠ 1442/2014, προσκομιζόμενες), αλλά αναφέρει και τον λόγο στον οποίο τυχόν οφείλεται η ακυρότητα αυτή και δη την έλλειψη εγγράφου τύπου, κατά τα ανωτέρω. Ωστόσο, η αγωγή, ως προς την κύρια βάση της, καθ' ο μέρος αυτή στηρίζεται στις επικαλούμενες διαδοχικές συμβάσεις πώλησης είναι μη νόμιμη και απορριπτέα, καθώς, όπως ειδικότερα εκτίθεται στη σχετική νομική σκέψη, οι σχετικές συμβάσεις έπρεπε για την εγκυρότητά τους να έχουν περιβληθεί τον απαιτούμενο τύπο, εν προκειμένω δε η ενάγουσα δεν αναφέρει ότι κατά τη σύναψη των επικαλούμενων από αυτή συμβάσεων τηρήθηκε έγγραφος τύπος ή τουλάχιστον χωριστή έγγραφη πρόταση για τις ανωτέρω συμβάσεις. Σημειώνεται εξάλλου ότι η επίκληση από την ενάγουσα της έγγραφης σύμβασης που συνήψε με τον μη διάδικο Δήμο Λαμιέων ουδόλως σχετίζεται με τις επίδικες πωλήσεις, καθώς υπό τα εκτιθέμενα στην αγωγή αυτή αφορούσε την προμήθεια καυσίμων του Δήμου και των αθλητικών του χώρων και δη μέχρι το έτος 2013 και συνεπώς όχι και τις μεταγενέστερες επίδικες πωλήσεις αποκλειστικά στο εναγόμενο νομικό πρόσωπο, με το οποίο επίσης έπρεπε, κατά τα ανωτέρω, να τηρηθεί έγγραφος τύπος, ενώ δεν ασκεί έννομη συνέπεια ούτε αίρει την υποχρέωση προς τήρηση εγγράφου τύπου το γεγονός ότι το εναγόμενο νομικό πρόσωπο αποφάσισε, κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή, να προμηθευθεί καύσιμα από μειοδότη του Δημοσίου (Δήμου ή Περιφερειακής Ενότητας). Ομοίως, μη νόμιμη και ως εκ τούτου απορριπτέα είναι η αγωγή, ως προς τη βάση της αιτιώδους αναγνώρισης χρέους, κατ' αρθρ. 873 ΑΚ, την οποία επικαλείται η ενάγουσα, καθώς δεν αναφέρεται σε αυτή ότι τηρήθηκε έγγραφος τύπος προς σύναψη τέτοιας αναγνώρισης, ενώ η παραλαβή των εμπορευμάτων, η υπογραφή των σχετικών δελτίων αποστολής και η σύνταξη αντίστοιχου πρωτοκόλλου ποσοτικής παραλαβής, τα οποία αναφέρει η ενάγουσα, δεν πληρούν το πραγματικό του κατ' αρθρ. 873 ΑΚ κανόνα δικαίου και δεν ισοδυναμούν με έγγραφο τύπο ούτε υποκαθιστούν την έλλειψη του. Κατά τα λοιπά η αγωγή, ως προς την επικουρική της βάση, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 904 επ. ΑΚ, πλην των κάτωθι παρεπόμενων αυτής αιτήματων: α) περί τοκοδοσίας από τις 25.05.2015, ήτοι την επομένη της προθεσμίας την οποία με εξώδικη δήλωσή της έταξε η ενάγουσα στο εναγόμενο νομικό πρόσωπο, καθώς κατά τα διαλαμβανόμενα ειδικότερα στη σχετική νομική σκέψη που προηγήθηκε, στην περίπτωση στηριζόμενης στον αδικαιολόγητο

πλουτισμό αξίωσης, η τοκογονία καθορίζεται αποκλειστικά από τη διάταξη του άρθρου 7 § 2 του Ν.Δ. 496/1974 και μόνο η επίδοση της αγωγής συνεπάγεται αυτή, ενώ εξώδικη όχληση του δανειστή δεν αρκεί. Το δε π.δ. 166/2003 που ρυθμίζει διαφορετικά το ζήτημα της τοκογονίας για οφειλές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής από εμπορική συναλλαγή, ως διεξοδικά αναφέρθηκε στη μείζονα σκέψη, αφενός μεν αφορά συμβάσεις που καταρτίστηκαν μετά την 05-6-2003, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του και πριν από την ισχύ του Ν. 4152/2013 (16-03-2013), αφετέρου δε η εφαρμογή του προϋποθέτει νόμιμη σύμβαση, που καταρτίζεται εγγράφως. Ωστόσο είναι νόμιμο το περί τοκοδοσίας αίτημα που αφορά τόκους από την επίδοση της αγωγής προς το εναγόμενο, σύμφωνα με την αναφερθείσα διάταξη του άρθρου 7 § 2 του Ν.Δ. 496/1974, ως και σε αυτή του άρθρου 346 ΑΚ, καθώς στο υποβαλλόμενο με την αγωγή αίτημα, περί επιδικάσεως τόκων από την παρέλευση προθεσμίας από την όχληση, ήτοι από χρονική αφετηρία προγενέστερη της επιδόσεως της αγωγής, περιλαμβάνεται, εφόσον δεν αναφέρεται σ' αυτήν το αντίθετο, και αίτημα περί επιδικάσεως τόκων από την επίδοσή της, καθόσον στο μεγαλύτερο χρονικό διάστημα το οποίο ανάγεται στο αίτημα των τόκων περιλαμβάνεται και το μικρότερο διάστημα που αρχίζει από την επίδοση της αγωγής (σχετ. ΑΠ 1126/2010, ΝΟΜΟΣ) και β) Του αιτήματος περί κηρύξεως της εκδοθησομένης αποφάσεως προσωρινώς εκτελεστής, λόγω της απαγορευτικής προς τούτο διάταξης του άρθρου 909 αριθ. 1 του Κ.Πολ.Δ., καθόσον το εναγόμενο αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ. Η ανωτέρω δε διάταξη δεν θεωρείται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, καταργημένη, μετά τη δημοσίευση του Ν. 2462/1997 που κύρωσε το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, όπως υποστηρίζεται (βλ. σχετικά με την άποψη αυτή Εφ.ΑΘ. 6457/11, ΠΠΑΘ 3811/2014, ΜΠρΠειρ. 5243/2013, ΜΠρ Χαν. 123/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Β. Βαθρακοκοίλη Ερμ. Κ.Πολ.Δ., Συμπλήρωμα 2001, άρθρο 909 αρ. 2), αλλά συνεχίζει να ισχύει, χωρίς να προσκρούει στην διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 του Συμφώνου, που υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εγγυώνται την εκτέλεση από τις αρμόδιες αρχές κάθε απόφασης που θα έχει κάνει δεκτή μία προσφυγή (αγωγή κ.τ.λ.), αφού με την τελευταία διάταξη δεν ορίζεται ο βαθμός δικονομικής ωριμότητας της απόφασης για την εκτέλεση αυτής, ενώ με το άρθρο 909 αριθ. 1 του Κ.Πολ.Δ, δεν αποκλείεται γενικά η εκτέλεση σε βάρος του Δημοσίου και των Ο.Τ.Α. (όπως συνέβαινε για τις χρηματικές απαιτήσεις με το ήδη καταργηθέν άρθρο 8 του Ν. 2097/1952), αλλά απαγορεύεται απλά και μόνο η εκτέλεση σε ένα πρώιμο στάδιο, προτού δηλαδή η απόφαση τελεσιδικήσει και αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, το επιτρεπτό δε της

εκτέλεσης κατά του Δημοσίου και ν.π.δ.δ. για χρηματικές απαιτήσεις δεν συνεπάγεται και την κατάργηση της απαγόρευσης της προσωρινής εκτελεστότητας κατ' αυτού (βλ. ΠΠΘεσ 12582/2015, ΜΠρΠειρ 2266/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, με εκεί παραπομπές, Μ. Μαργαρίτη, Ερμηνεία Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τ. II, σελ. 534-535). Πρέπει επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Το εναγόμενο νομικό πρόσωπο, με τις προτάσεις του, ισχυρίσθηκε ότι συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 17 ν. 2145/1993 και ως εκ τούτου πρέπει να ανασταλεί η έκδοση της απόφασης, λόγω μη προσαγωγής της οικείας πράξης του αρμόδιου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σε περίπτωση που το τελευταίο έχει αποφανθεί για τις επίδικες δαπάνες που υπόκεινται στον προληπτικό έλεγχο του, άλλως δε, για την περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί ή εκκρεμεί στο τμήμα τέτοια υπόθεση, σχετική βεβαίωση του γραμματέα αυτού. Ωστόσο, το ανωτέρω αίτημα του εναγομένου τυγχάνει απορριπτέο, ενόψει του ότι η αγωγή κρίθηκε κατά τα ανωτέρω νόμιμη, κατά την στηριζόμενη στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, βάση της, επί της οποίας, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη σχετική νομική σκέψη της μείζονας πρότασης, το άρθρο 17 ν. 2145/1993 δεν τυγχάνει εφαρμογής.

Από την ένορκη κατάθεση του μαρτύρα που εξετάσθηκε στο ακροατήριο με επιμέλεια της ενάγουσας (το εναγόμενο δεν πρότεινε μάρτυρα) και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασεως, τα έγγραφα, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, καθώς και από τις ομολογίες του εναγομένου, που συνάγονται από τις προτάσεις του και αναφέρονται ειδικότερα παρακάτω, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα εταιρεία, στο πλαίσιο της δραστηριότητάς της, ήτοι της εμπορίας υγρών καυσίμων, με προφορικές συμφωνίες που συνήψε με το εναγόμενο νομικό πρόσωπο, παρέδωσε στο τελευταίο, κατά το χρονικό διάστημα από 17.12.2014 μέχρι και 29.04.2015 πετρέλαιο θέρμανσης, αντί τιμήματος που είχε συμφωνηθεί να αντιστοιχεί στους όρους της προσκομιζόμενης μετ' επικλήσεως από την ενάγουσα υπ' αριθμ. Πρωτ./2013 σύμβασης που η ενάγουσα είχε συνάψει, ως μειοδότης, με το Δήμο Λαμιέων, για τις ανάγκες του τελευταίου σε υγρά καύσιμα, ήτοι με ποσοστό έκπτωσης 0,15% στη νόμιμα διαμορφούμενη κάθε φορά μέση τιμή λιανικής πώλησης του είδους καυσίμου την ημέρα παράδοσης. Ειδικότερα, η ενάγουσα παρέδωσε στο εναγόμενο νομικό πρόσωπο, εκδίδοντας και τα αντίστοιχα τιμολόγια, με τις

ακόλουθες αξίες, ως ακολούθως: 1. Με το υπ' αριθμ.2014 τιμολόγιο), ποσότητα 5.000 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 4.787,78 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 2. Με το υπ' αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 9.900 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 9.114,07 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 3. Με το υπ' αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 5.100 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 4.695,13 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 4. Με το υπ' αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 3.447 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 3.259,41 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 5. Με το υπ' αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 5.145 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 4.865,02 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 6. Με το υπ' αριθμ.2015 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, ποσότητα 5.000 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 4.727,91 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 7. Με το υπ' αριθμ.2015 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, ποσότητα 5.000 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 4.727,91 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 8. Με το υπ' αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 10.000 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 9.735,34 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 9. Με το υπ' Αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 9.500 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 9.248,57 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 10. Με το υπ' αριθμ.2015 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, ποσότητα 5.350 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 5.213,80 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 11. Με το υπ' αριθμ.2015 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, ποσότητα 5.250 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 5.116,34 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 12. Με το υπ' αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 4.888 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 4.748,91 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 13. Με το υπ' Αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 5.000 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 4.857,73 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. και 14. Με το υπ' αριθμ.2015 τιμολόγιο, ποσότητα 9.500 λίτρων πετρελαίου θέρμανσης, αξίας μετά την έκπτωση 0,15%, 9.229,67 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. Ητοι, συνολική αξία (4.787,78 + 9.114,07 + 4.695,13 + 3.259,41 + 4.865,02 + 4.727,91 + 4.727,91 + 9.735,34 + 9.248,57 + 5.213,80 + 5.116,34 + 4.748,91 + 4.857,73 + 9.229,67 =) 84.327,59 ευρώ. Το εναγόμενο δε νομικό πρόσωπο, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα

από την ενάγουσα πρωτόκολλα ποσοτικής παραλαβής των ανωτέρω εμπορευμάτων και συνομολογεί και το ίδιο, με τις προτάσεις του, παρέλαβε τις αναφερθείσες ποσότητες πετρελαίου θέρμανσης, πλην όμως ουδέν ποσό κατέβαλε στην ενάγουσα, όπως προκύπτει και από τις προτάσεις του εναγομένου, το οποίο, υπέβαλε στον αρμόδιο επίτροπο Νομού Φθιώτιδας το υπ' αριθμ. ένταλμα για την πληρωμή της ενάγουσας, πλην όμως αυτό επιστράφηκε αθεώρητο, καθώς όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη από το εναγόμενο υπ' αριθμ. πράξη της υπηρεσίας του επιτρόπου Νομού Φθιώτιδας, οι εντελλόμενες δαπάνες αφορούν συμβάσεις που δεν έχουν περιβληθεί τον απαιτούμενο έγγραφο τύπο. Εξάλλου, τα ως άνω ποσά που αντιστοιχούν στην αξία των παραδοθέντων στο εναγόμενο νομικό πρόσωπο ανωτέρω ποσοτήτων πετρελαίου θέρμανσης, συνιστούν συμφέρουσα τιμή, λαμβανομένης υπόψη και της αναφερθείσας έκπτωσης που η ενάγουσα χορηγούσε, σε κάθε δε περίπτωση είναι η τιμή με την οποία, ενόψει και των μεγάλων ποσοτήτων των υγρών καυσίμων, ο μέσος έμπορος θα μπορούσε να προμηθεύσει το συγκεκριμένο είδος, κατά την αυτή ποσότητα και ποιότητα. Συνεπώς, το εναγόμενο νομικό πρόσωπο, μη καταβάλλοντας το ανωτέρω συνολικό των 84.327,59 ευρώ, κατέστη σε βάρος της περιουσίας της ενάγουσας αδικαιολόγητα πλουσιότερο κατά το ποσό αυτό, στο οποίο ανέρχεται η χρηματική αποτίμηση των ανωτέρω παραδοθέντων σε αυτό καυσίμων, στο ίδιο δε ποσό ανέρχεται η δαπάνη στην οποία θα υποβαλλόταν, εάν προέβαινε στην προμήθεια των ίδιων εμπορευμάτων, με έγκυρη σύμβαση πώλησης, την οποία και εξοικονόμησε. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί το εναγόμενο νομικό πρόσωπο να καταβάλει στην ενάγουσα εκ του αναφερόμεντος ανωτέρω ποσού, το ποσό των 84.327,53 ευρώ, σύμφωνα με το αίτημα της αγωγής, με το νόμιμο τόκο 6%, από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Τέλος, το εναγόμενο νομικό πρόσωπο πρέπει να καταδικαστεί, λόγω της ήττας του, στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, κατόπιν αιτήματος της τελευταίας, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, κατ' αρθρ. 178 παρ. 2, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, καθώς το μέρος της αγωγής που απορρίφθηκε ως προς το περί τοκογονίας αίτημα για το χρόνο προ της επιδόσεώς της, είναι ελάχιστο και δεν έδωσε αφορμή για να αυξηθούν τα έξοδα, ενώ δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των άρθρ. 28 παρ. 4 του Ν. 2579/1998, που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 285 του Ν. 2717/1999, 22 του Ν. 3693/1957, καθόσον η νομική υπηρεσία του εναγόμενου νομικού προσώπου

δημοσίου δικαίου δεν διεξήχθη από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΑΠ 589/2015, ΑΠ 1228/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 115/2004 Δνη 45.1363).

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το εναγόμενο νομικό πρόσωπο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των ογδόντα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων είκοσι επτά ευρώ και πενήντα τριών λεπτών (84.327,53 €), με τον νόμιμο τόκο, ήτοι 6% ετησίως, από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριών χιλιάδων πεντακόσιων (3.500,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Λαμία σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ